

[Else Merete Ross.]

at anvende et samlet beløb på 500 mill. kr. til udbygning af Danmarks tekniske højskole og ingeniørakademiet på Lundtoftesletten. Jeg håber, jeg har forstået det rigtigt således, at når der står, at de 500 mill. kr. er beregnet efter byggepriserne i april 1962, betyder det, at de 500 mill. kr. skal reduceres, hvis byggepriserne falder, hvad der vist ikke er særlig sandsynlighed for, og forøges i takt med de stigninger i byggepriserne, der eventuelt vil finde sted, så værdien af det, de 500 mill. kr. repræsenterer i dag, ikke forringes i årenes løb indtil 1970.

Den højtærede minister sluttede sin fremsættelsestale med at sige, at det var hans faste overbevisning, at det inden for beløbet af de 500 mill. kr. vil være muligt at udbygge den tekniske højskole og ingeniørakademiet på en måde, der sikrer fuldt tidsvarende vilkår for disse meget væsentlige uddannelsesområder.

Ifølge bilaget ser jeg, at læreanstalten har foretaget en kraftig reduktion af projektet og har forelagt en prioritetsplan af juli 1962, som i første række tager hensyn til en hurtig udbygning af uddannelsen på højskolen og akademiet og udskyder en hel række af det tidligere planlagte byggeri. Dette er godkendt af planlægningsudvalget som første etape indtil 1970. Byggeudgiften er 690 mill. kr. Deri er ikke medregnet det videnskabelige udstyr, som derimod er medregnet i lovforslagets 500 mill. kr. I skitseprojektet fra 14. september 1959 regnedes det videnskabelige apparatur til mindst 100 mill. kr. Opretholdes denne post, vil det sige, at der er en forskel på 250 mill. kr. mellem ministerens forslag og det af planlægningsudvalget godkendte reducerede forslag fra læreanstalten. Der skal åbenbart ofres ikke så lidt af læreanstaltens allerede reducerede projekt for at få det indpasset i en beløbsramme på 500 mill. kr.

Efter anden verdenskrig er der foregået en rivende teknisk udvikling. Mange af vore nabolande har været meget aktive med hensyn til udbygning af den tekniske undervisning og forskning. Vi har været noget langsommere herhjemme, men da teknikerkommissionen blev nedsat i 1956, kom der fart i tingene også hos os. Dansk ingeniørakademi begyndte sin undervisning allerede i 1957, i 1958 erhvervedes arealerne på

Lundtoftesletten, og der blev truffet beslutning om at flytte både den tekniske højskole og ingeniørakademiet samlet til Lundtofte.

På Dansk Ingeniørforenings møde for nylig betegnede professor Hyldgaard-Jensen det som en djærv beslutning og et initiativ af et så storslået format, som er sjældent under vore himmelstrøg. Han understregede — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„... at der ved den hidtidige planlægning og udførelse af byggearbejderne i Lundtofte af alle implicerede instanser og personer er arbejdet hårdt og præsteret resultater i et tempo, som savner sidestykke i den ganske verden ved arbejder af tilsvarende art. Dette ville ikke have været muligt, såfremt vi ikke fra politisk og bevillingsmæssig side havde mødt en så levende forståelse og velvilje, som tilfældet hidtil har været.“

Professor Hyldgaard-Jensen hævdede, at civilingeniøruddannelsen gradvis havde tabt terræn sammenlignet med de bedste uddannelser i udlandet, og mente, at det skyldtes, at forsknings- og udviklingsaktiviteten havde været for ringe. De nye uddannelsesplaner og de meget bekostelige forskningsfaciliteter, som ønskes gennemført i Lundtofte, betragtede han som en nødvendig betingelse for at gøre civilingeniøruddannelsen kvalitetsmæssig tidssvarende. Slækkede man på kravene på disse områder, ville det få skæbnesvangre følger for de ingeniører, der uddannes i dag, og som om 10-20 år vil stå med et stort ansvar for vor industrielle succes og dermed for vor levestandard og konkurrenceevne.

Det er altså ikke bare plads til at optage flere studerende, som gerne skulle skaffes i Lundtofte, men der stilles også krav om bedre uddannelse end den nuværende og om bedre forskningsmuligheder. Det er sagt indtil trivialitet, at det eneste råstof, vi har her i landet, er folk med en god uddannelse, men det bliver det ikke mindre sandt af. Vi ved også, at investering i uddannelse ikke giver synligt udbytte med det samme, men først på længere sigt. Set over en længere periode er sparepolitik på uddannelsesområdet den dyreste sparepolitik, der findes, og vi overlader følgerne deraf til vore børn.

Den højtærede minister gennemgik for